

Wizytacja Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przez dwa dni, w sobotę i niedzielę 26 i 27 stycznia 2019., Polska Komisja Akredytacyjna wizytowała Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii UW, dokonując oceny kierunku Ekonomia.

Wcześniej, pod koniec października 2018 r., do PKA przesłany został (opracowany zgodnie z wymogami PKA) tzw. raport samooceny („samoocena jednostki w zakresie spełniania kryteriów oceny jakości kształcenia na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim”).

Zespół oceniający PKA spotkał się 26 stycznia 2019 r. o godz. 9.00 z władzami Uniwersytetu Wrocławskiego i władzami WPAE. Potem zaś kolejno: z przedstawicielami Samorządu Studentów, z członkami naukowych kół studenckich afiliowanych przy kierunku Ekonomia WPAE, z opiekunem praktyk studenckich i przedstawicielem Zespołu ds. Obsługi Studentów i Doktorantów z Niepełnosprawnością UW, przedstawicielami Biura Karier UW i Stowarzyszenia Absolwentów WPAE UW „UniwerSytecka”, koordynatorem ds. kształcenia w językach obcych i programu Erasmus+ oraz z kierownictwem Biblioteki WPAE UW. Ważnym elementem wizytacji były dwa spotkania równoległe, mianowicie z nauczycielami akademickimi WPAE UW prowadzącymi zajęcia na kierunku Ekonomia oraz studentami kierunku Ekonomia WPAE UW. Wizytacja PKA odbyła się w sobotę i niedzielę, co w naturalny sposób ograniczyło możliwość kontaktów zespołu oceniającego ze studentami studiów stacjonarnych i dlatego w spotkaniu wzięli udział studenci studiów niestacjonarnych. Członkowie komisji odbyli wiele hospitacji zajęć prowadzonych na studiach niestacjonarnych Ekonomii. Niestety ze względu na sobotnio-niedzielny termin wizytacji nie mogli

uczestniczyć w zajęciach dydaktycznych prowadzonych na studiach stacjonarnych Ekonomii.

Zgodnie ze statutem PKA, ocena kierunku dokonana jest z uwzględnieniem ośmiu kryteriów, mianowicie: 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni (w tym: Koncepcja kształcenia, Badania naukowe i Efekty kształcenia); 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia (w tym: Plan i program studiów – dobór treści i metod kształcenia; Skuteczność osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia; Rekrutacja kandydatów, zaliczanie etapów studiów, dyplomowanie, uznawanie efektów kształcenia oraz potwierdzanie efektów uczenia się); 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia; 4. Kadra prowadząca proces kształcenia; 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia; 6. Umiędzynarodowienie procesu kształcenia; 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia; 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągnięcia efektów kształcenia.

Raport oceny kierunku Ekonomia na WPAE przesłany będzie w ciągu sześciu tygodni po zakończeniu wizytacji. Na spotkaniu podsumowującym członkowie zespołu wizytującego odnosili się do powyższych ośmiu kryteriów częściowych. Z wyrażonych opinii można wnioskować, że generalna ocena kierunku Ekonomia będzie pozytywna. Usłyszeliśmy sporo pozytywnych opinii i wiele tzw. ciepłych słów. Naturalnie było też kilka (wedle mojej oceny) drobnych zastrzeżeń. Na koniec spotkania członkowie Komisji podkreślili staranność i kompletność przygotowanych materiałów oraz duże zaangażowanie osób wspomagających tę wizytację ze strony władz dziekańskich, kadry dydaktycznej oraz pracowników administracji WPAiE.

Teraz cierpliwie czekamy na raport końcowy PKA.

Witold Kwaśnicki,
1 lutego 2019 r.

ORCID

W związku z koniecznością przetwarzania w systemach centralnych (POL-on, PBN) zautoryzowanych (potwierdzonych przez właściciela) numerów ORCID osób informujemy, że ich gromadzenie będzie się odbywało wyłącznie poprzez indywidualne konta użytkowników w systemie PBN. Dla dotychczas wprowadzonych, bezpośrednio do systemu POL-on, numerów ORCID wymagane będzie ich autoryzowanie przez właściciela w systemie PBN.

Metoda ta jest zgodna z rekomendacjami systemu ORCID oraz niesie ze sobą szereg korzyści takich jak:

- przechowywanie pewnego, bo potwierdzonego przez właściciela numeru ORCID, co zapobiegnie problemom identyfikacji osoby w trakcie ewaluacji oraz problemom z identyfikacją konta osoby w ORCID,
- brak błędów (literówek czy dubli) w numerach ORCID w repozytorium,
- możliwość przesyłania z repozytorium danych na konta autorów w ORCID (po wyrażeniu dodatkowej zgody przez autora – co będzie możliwe w przyszłości), co pozwoli np. na wysłanie publikacji dodanych przez podmiot w PBN na konta autorów w ORCID, dzięki czemu publikacje te będą widoczne w portalu o międzynarodowym zasięgu,
- możliwość otrzymywania przez systemy PBN i POL-on notyfikacji o zmianach na kontaktach osób w ORCID, co pozwoli na wydajniejsze pobieranie danych z tego systemu dla podmiotów chętnych do skorzystania z nich na potrzeby ewaluacji.

Aby dodatkowo wesprzeć użytkowników, przygotowano film instruktażowy dostępny na kanale YouTube OPI PIB <https://www.youtube.com/watch?v=zCIKEpVM3Yg&t=1s>

OBRAZY (NIEKTÓRE) Z MOICH SPOTKAŃ ZE ŚP. PROFESOREM JANEM BOCIEM

Nie jest łatwo w sposób nietuzinkowy wspominać jakże nietuzinkową postać Świętej i Nieodżałowanej Pamięci Profesora Jana Boci. Pozwolę zatem sobie jedynie na przywołanie z zakamarków mojej pamięci kilku epizodów.

Przede wszystkim przypomina mi się późne lato (wrzesień) 1973 lub 1974 r. Kojarzy mi się z pierwszymi słowami piosenki z nieco już zapomnianego filmu *Pożegnania*: „Pamiętasz, była jesień [...], pokój numer 8, staruszek portier z uśmiechem dawał klucz”. Tym portierem, uśmiechniętym, radosnym, popisującym się czasami swoimi umiejętnościami kierowcy, bez mała rajdowego, w facye 125p, był ON – ówczesny doktor Jan Boć, komendant zgrupowania studenckich praktyk robotniczych w Wędrzynie, powiat Sulęcín. Ja byłem tam jako student jednym z zastępców komendanta jednego z hufców.

Oczywiście z późniejszym Profesorem Janem Bociem miałem już okazję zetknąć się jako student na wykładach z prawa administracyjnego. Ich rzeczywistą wartość miałem docenić jednakże znacznie później, już w trakcie pracy w Zakładzie Nauki Administracji Instytutu Nauk Administracyjnych. Tak na marginesie – to właśnie ówczesny dr Jan Boć zaproponował mi w Wędrzynie pracę na Uczelni, rzucając w swoim stylu krótkie pytanie: „Pakuła, chcesz zostać w Instytucie?” Jak historia pokazała – zostałem. Do dziś.

Wracając do wrażeń z wykładów. Dziś wiem, że były to świadomie konstruowane słowne majstersztyki, swoiste poematy dygresyjne czy wariacje na temat, ale – co należy z całą mocą podkreślić – podnoszące fundamentalne problemy nie tylko administracji publicznej, inspirujące do przemyśleń i dyskusji.

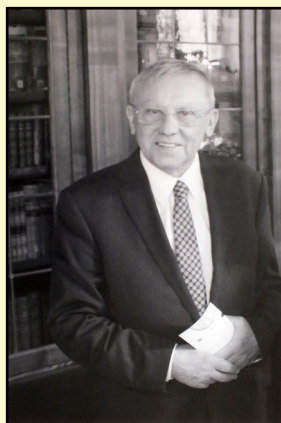
Jest to jednak tylko część prawdy o Profesorze. Był on bowiem także konkretywistą, co szczególnie dało się zauważyć na egzaminie z postępowania administracyjnego, który zdawałem, i co ważniejsze, zdałem u Profesora. Tu nie było już miejsca na swobodną wymianę myśli. Liczyły się konkrety, krótkie, jednoznaczne i zdecydowane odpowiedzi.

Profesor to wszakże nie tylko wybitny naukowiec i myśliciel. Był także koneserem i znawcą dobrego jedzenia. Pamiętam wyjazd na jedną z konferencji (niestety – nie pamiętam na którą). W trakcie przerwy w jakimś zajeździe Profesor zamówił nam pieczone gruszki, rozdając się przy tym z właściwą sobie erudycją o zaletach tej potrawy.

Kończąc, chciałbym stwierdzić, co następuje: Profesor Jan Boć był nie tylko i nie przede wszystkim wybitnym naukowcem, ale przede wszystkim wspaniałym, serdecznym, empatycznym, porządnym, przyzwoitym CZŁOWIEKIEM. Tak GO właśnie zapamiętałem, takim chcę GO pamiętać. Sądzę, że nie tylko ja, ale wszyscy, którzy się z Nim zetknęli.

Dr Andrzej Pakuła
Instytut Nauk Administracyjnych

Okolicznościowa wystawa poświęcona pamięci prof. Jana Bocia połączona z promocją książki dr. hab. Artura Ławniczaka *Fundamentalne prawa ludzkości. Wypisy z prawa boskiego i ludzkiego*

W dniu 15 stycznia 2019 r. w Czytelni Komputerowej WPAE odbyło się spotkanie łączące dwa wydarzenia – otwarcie wystawy poświęconej zmarłemu przed dwoma laty Profesorowi Janowi Bociowi oraz promocję nowej książki dr. hab. Artura Ławniczaka. Spotkanie zostało przygotowane wspólnie przez Instytut Nauk Administracyjnych, Bibliotekę WPAE oraz autora książki.

W związku z tym wydarzeniem do czytelni przybyli: dr Elżbieta Samborska-Boć, dr Wisława Boć-Mazur, były rektor UWr prof. Marek Bojarski, byli prorektorzy – prof. Jerzy Maroń i prof. Rościśław Żerelik, prof. Karol Kiczka, obecny Dziekan Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii, jak również Rzecznik Rektora UWr dr Ryszard Balicki. Uroczystość zaszczylicy też swoją obecnością: Zastępca Dyrektora Instytutu Nauk Administracyjnych prof. Piotr Lisowski oraz Kierownik Katedry Prawa Konstytucyjnego prof. Mariusz Jabłoński. W spotkaniu uczestniczyli również inni pracownicy naszego Wydziału i Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Mirosław Gontarski i Alina Jagiełłowicz – przedstawiciele Wydawnictwa „Akademia Pióra”, które to wydało powstałą z inspiracji Jana Bocia książkę Artura Ławniczaka *Fundamentalne prawa ludzkości. Wypisy z prawa boskiego i ludzkiego*.

Tadeusz Juchniewicz

Jubileusz Prof. Jana Jeżewskiego

W dniu 14 grudnia 2018 r. odbyła się na Wydziale Prawa i Administracji Akademii Ekonomiczno-Humanistycznej w Warszawie piękna i wzruszająca uroczystość związana z 80. rocznicą urodzin prof. Jana Jeżewskiego – od 2010 r. kierownika Katedry Prawa Administracyjnego tejże Akademii. Jubilatowi została wręczona książka *Państwo, administracja i prawo administracyjne w europejskiej kulturze prawnej*, red. A. Cudak, I.M. Szkotnicka, Warszawa 2018, zawierająca 28 opracowań nadesłanych z całej Polski.

W trakcie uroczystości Dziekan Wydziału Prawa i Administracji Akademii prof. Marian Kallas mówił, że honorujemy wybitnego administratywistę o szerokich horyzontach badawczych, którego wyróżnia prowadzenie badań porównawczych, a którego krytyczne opinie i sądy w odniesieniu do współczesnej administracji są wnikliwe, rzeczowe i dobrze udokumentowane. Rektor Akademii prof. Maria Sierpińska wyraziła szacunek wobec osiągnięć naukowych Jubilata oraz dziękowała Mu za przekazywanie studentom określonych wartości, a zwłaszcza wartości prawdy, która otwiera na świat innych wartości. Stawiając Jubilata za wzór do naśladowania, zakończyła mówiąc: „[...] chylę czoła przed ogromną wiedzą Pana Profesora, niespożytą energią i pogodą ducha. Życzę dalszych sukcesów, zdrowia i pomyślności w życiu osobistym”.

Laudację wygłosił prof. Zbigniew Cieślak, rozpoczynając notabene od stwierdzenia, że „[t]ekst Jurka Korczaka [z wrocławskiej Księgi Jana Jeżewskiego – JS] świadczy, że laudacja jest nieopracowana”. Mówił najpierw o tym, jak Jubilat zapisał się w Jego pamięci, a następnie odniósł się do wybranych sześciu tekstów Jana Jeżewskiego, które są dla Niego szczególnie ważne. Rozbawił zgromadzonych, przywołując zdarzenie sprzed lat z udziałem prof. Michała Kuleszy w Ostrołęce w restauracji „Pod Niedźwiedziem”. Otóż gdy w tejże restauracji Z. Cieślak i M. Kulesza jedli kolację, od sąsiedniego stolika podniósł się niezbyt trzeźwy gość, który zatoczył się i upadł tuż przy ich stoliku. Następnie powoli podniósł się i z trudem, ale i z godnością powiedział: „Ja Panów baaardzo przepraszam”. Gdy już odszedł, M. Kulesza stwierdził: „Dystynkcja i kultura jak u Jeżewskiego”.

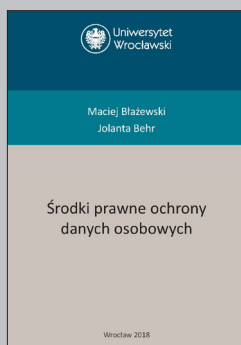

Po wystąpieniu prof. Z. Cieślaka głos zabrali Dziekan Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Karol Kiczka oraz piszący te słowa, którzy dziękowali Jubilatowi za pięćdziesięcioletni wrocławski okres w Jego życiu zawodowym. Sam Jubilat w końcowym wystąpieniu powiedział, że jest w takim punkcie życia, w którym o dalszej egzystencji przesądza przeszłość, a nie przyszłość. Dziękował tym ludziom, którzy umożliwili mu podejście: „Popatrz wstecz, a potem się zastanów”. Mówił, że zaskoczyło Go wystąpienie Zbyszka Cieślaka i wyraził wdzięczność za „dużo słów krzepiących, które dają nadzieję”. Dziękował gorąco swoim wszystkim współpracownikom z Akademii Ekonomiczno-Humanistycznej. O Księdze powiedział, że to „najwspanialszy dar”. Wspominając z kolei okres wrocławski, złożył na ręce Dziekana Karola Kiczki i Dyrektora Instytutu Nauk Administracyjnych prof. Tadeusza Kocowskiego podziękowania za możliwość pracy „wśród ludzi bliskich i życzliwych”. Przywołał prof. Franciszka Longchamps, z którym współpraca zrodziła w Nim olbrzymie zainteresowanie prawem innych krajów, a zwłaszcza Francji. Wyjaśnił, że we Francji szczególnie Go zainteresowały dwie rzeczy: prawo administracyjne pretorskie oraz łączenie rozważań pozytywno-prawnych z politycznymi.

Spotkanie zakończyło składanie Jubilatowi życzeń przez licznych uczestników uroczystości oraz rozmowy i wspomnienia w lekkiej nieformalnej atmosferze.

Jerzy Supernat

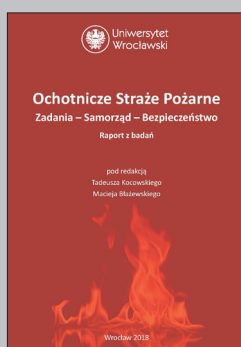

Środki prawne ochrony danych osobowych
Maciej Błazewski, Joanna Behr

e-Monografie nr 124
rok wydania 2018
ISBN 978-83-66066-24-3 (druk)

dostęp online <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/publication/100544>
DOI: 10.23734/23.18.032

Ochotnicze Straże Pożarne. Zadania - Samorząd - Bezpieczeństwo. Raport z badań
red. Tadeusz Kocowski, Maciej Błazewski

e-Monografie nr 125
rok wydania 2018
ISBN 978-83-66066-22-9 (druk)
ISBN 978-83-66066-23-6 (online)

dostęp online <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/publication/100567>
DOI: 10.23734/23.18.019

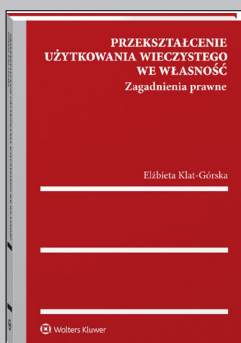
„Folia Iuridica Universitatis Wratislaviensis” 2018, vol. 7, no 1
red. Leonard Górnicki

Czasopismo naukowe „Folia Iuridica Universitatis Wratislaviensis” ukazuje się od 2012 r. Zakres tematyczny tekstów obejmuje szeroko rozumiane zagadnienia z zakresu prawa publicznego i prywatnego, a także z historii i teorii prawa.

rok wydania 2018
ISSN 2450-3932

dostęp online <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/publication/95879>

NOWOŚCI W INNYCH WYDAWNICTWACH

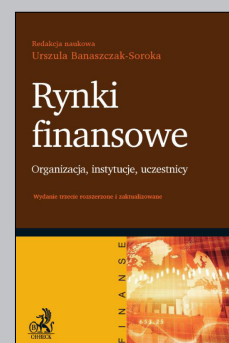

**Przekształcenie użytkowania
wieczystego we własność.
Zagadnienia prawne**
Elżbieta Klat-Górska

rok wydania 2019
wydawca Wolters Kluwer Polska
ISBN 978-83-8160-330-0

**Rynki finansowe.
Organizacja, instytucje, uczestnicy**
red. Urszula Banaszczak-Soroka

rok wydania 2019
wydawca CH Beck
seria Finanse
ISBN 978-83-8158-067-0

GRANTY 2019

Europa – ERC Consolidator Grant – dla naukowców 7-12 lat po doktoracie

Termin: 7 lutego 2019

Francja (Centre-Val de Loire) – stypendia dla doktorów i profesorów

Termin: 7 lutego 2019

Kraje Grupy Wyszehradzkiej, Partnerstwa Wschodniego, Bałkany – stypendia dla doktorantów i osób po doktoracie

Termin: 15 marca 2019

Włochy (Rzym) – stypendia dla doktorantów (kultura rzymska)

Termin: 15 marca 2019

Kraje Grupy Wyszehradzkiej, Partnerstwa Wschodniego, Bałkany – stypendia dla doktorantów i osób po doktoracie

Termin: 15 marca 2019

Włochy (Rzym) – stypendia dla doktorantów (kultura rzymska)

Termin: 15 marca 2019

Granty NCN – Uwertura 3

Termin: 15 marca 2019

Narodowe Centrum Badań i Rozwoju – program Lider

Termin: 15 marca 2019

Turcja – stypendia na badania, wykłady, konferencje

Aplikacje przyjmowane non-stop

Europa – EMBO: 2-letnie stypendia podoktorskie

Wnioski przyjmowane są cały rok

Otwarty konkurs na projekty badawczo-innowacyjne w programie Horyzont 2020: **MARIE SKŁODOWSKA-CURIE - RESEARCH AND INNOVATION STAFF EXCHANGE (RISE)** – identyfikator konkursu: H2020-MSCA-RISE-2019.

Termin składania wniosków upływa 2 kwietnia 2019 r. o godz. 17.00

W projektach RISE finansowana jest **międzynarodowa i międzysektorowa wymiana pracowników** zajmujących się badaniami i innowacjami (naukowcy, w tym doktoranci oraz kadra zarządzająca, administracyjna i techniczna), pracującymi w różnych krajach i sektorach, w celu transferu wiedzy i innowacji.

Badawczy i innowacyjny projekt może trwać maksymalnie 4 lata i musi być realizowany przez **konsorcjum** składające się z **co najmniej 3 instytucji z 3 różnych krajów** (w tym minimum 2 kraje członkowskie UE lub stowarzyszone H2020). Oprócz działań badawczych i innowacyjnych, projekt powinien też uwzględniać organizację szkoleń i konferencji.

Temat projektu w dowolnej dziedzinie nauki proponują wnioskodawcy.

Czas oddelegowania wynosi minimum 1 miesiąc, ale nie dłużej niż 12 miesięcy. Pobyty dzielone muszą się sumować do pełnych miesięcy.

Szczegółowe informacje o konkursie oraz składanie wniosków dostępne są na nowym portalu Komisji Europejskiej Funding and Tender [w linku](#).

NAWA Program im. Ulama

Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej ogłosiła nabór wniosków do Programu im. Ulama. Program pozwala na sfinansowanie pobytu naukowca zagranicznego w polskiej uczelni w okresie od 6 do 24 miesięcy. Wnioskodawca (zapraszany naukowiec) musi posiadać tytuł doktora nadany przez uczelnię zagraniczną i nie posiadać obywatelstwa polskiego.

W ramach Programu możliwe są przyjazdy, których celem jest:

- odbycie pierwszego lub kolejnego stażu podoktorskiego;
- prowadzenie badań naukowych, w tym we współpracy z polskimi naukowcami lub grupami badawczymi;
- pozyskanie materiałów do badań lub publikacji naukowej;
- prowadzenie zajęć dydaktycznych w ośrodku goszczącym.

Nabór wniosków trwa do 23 kwietnia 2019 r. Przyjazd naukowca musi nastąpić w terminie od 1 października 2019 r. do 31 maja 2020 r.

Szczegółowe informacje i regulamin programu są dostępne na stronie NAWA:

w jęz. polskim: <https://nawa.gov.pl/naukowcy/program-im-ulama>

w jęz. angielskim: <https://nawa.gov.pl/en/scientists/the-ulam-programme>

Uniwersytet Michała Römera w Wilnie

Dnia 16 stycznia 2019 r. prof. Inga Žalėnienė, dotychczasowa Prorektor ds. Kształcenia i Badań Naukowych, została powołana przez Radę Uniwersytetu na stanowisko Rektora Uniwersytetu Michała Römera. Poprzedni Rektor prof. Algirdas Monkevičius 15 stycznia 2019 r. został mianowany Ministrem Edukacji, Nauki i Sportu Litwy.

Prof. Inga Žalėnienė wielokrotnie odwiedzała Uniwersytet Wrocławski oraz WPAE. Specjalizuje się w prawie cywilnym i procedurze cywilnej oraz jest członkiem Rady Międzynarodowego Stowarzyszenia Uniwersytetów (IAU).

Warto zaznaczyć, że nasz Wydział współpracuje z Uniwersytetem Michała Römera już 20 lat (umowa była zawarta 25 listopada 1999 r., 26 lutego 2002 r. rozszerzono o współpracę partnerską z Uniwersytetem Wrocławskim).

Więcej informacji o zaprzyjaźnionej uczelni znajdziemy na stronach Przeglądu Uniwersyteckiego:

<http://www.bibliotekacyfrowa.pl/publication/64193>, s. 28-30.

http://www.bibliotekacyfrowa.pl/Content/40505/PU_2012_12.pdf#page=8, s. 6-8.

Wyrok WSA w Warszawie

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie na posiedzeniu w dniu 13 lutego 2019 r. wydał wyrok, w którym uchylił zaskarżoną przez Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii UW r. decyzję Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie kategoryzacji oraz przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Komunikat Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 stycznia 2019 r.

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego opublikowało „Wykaz wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe”, który zgodnie z Ustawą 2.0 będzie służył do ewaluacji publikacji książkowych (monografii, prac pod redakcją, rozdziałów) w latach 2017–2020. W Wykazie znajduje się 536 wydawnictw: 36 na Poziomie II – 200 punktów oraz 500 na Poziomie I – 80 punktów.

<http://www.bip.nauka.gov.pl/inne2/komunikat-ministra-nauki-i-szkolnictwa-wyzszego-z-dnia-18-stycznia-2019-r-w-sprawie-wykazu-wydawnictw-publikujacych-recenzowane-monografie-naukowe.html>

W przyszłości wykaz będzie uzupełniany przez Komisję Ewaluacji Nauki (KEN), która rozpocznie swoją pierwszą kadencję 1 marca 2019 r. Z kolei monografie wydane w wydawnictwach spoza ministerialnego wykazu będą mogły zostać zgłoszone do ewaluacji i uzyskać 80 punktów. Wszystko będzie zależało od oceny ekspertów KEN-u.

Więcej informacji – www.KonstytucjaDlaNauki.gov.pl

ACADEMICA

Zapraszamy do korzystania z nowej usługi Biblioteki Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii. Administrowana przez Bibliotekę Narodową **Cyfrowa Wypożyczalnia Publikacji Naukowych (CWPN) ACADEMICA** jest platformą oferującą dostęp do kilkuset tysięcy publikacji naukowych. Celem Akademiki jest zastąpienie tradycyjnej formy wypożyczeń międzybibliotecznych, polegającej na przesyłaniu pocztą publikacji drukowanych, wypożyczeniami cyfrowymi. System opiera się na zasobach Repozytorium Cyfrowego Biblioteki Narodowej, umożliwia wyświetlanie publikacji znajdujących się w domenie publicznej i udostępnionych na licencjach niewyłącznych lub Creative Commons. Dostęp terminalowy umożliwia korzystanie z publikacji chronionych prawem autorskim. System pozwala dokonać samodzielnej rezerwacji interesujących książek na dogodny termin i korzystać z nich na przeznaczonym do tego celu terminalu, zlokalizowanym w Czytelni Głównej (bud. D, IV piętro, s. 4.01).

By skorzystać z narzędzia, należy:

- posiadać aktywne konto biblioteczne w BUWr,
- zaakceptować regulamin użytkownika CWPN Academica (<https://www.bn.org.pl/download/document/1534405883.pdf>),
- wypełnić oświadczenie i dostarczyć osobiście do dyżurnego bibliotekarza.

Instrukcja korzystania z CWPN Academica – <https://academica.edu.pl/help>

IBUK LIBRA – wirtualna czytelnia Wydawnictwa Naukowego PWN

Nasi czytelnicy mogą **bezpłatnie** korzystać z wykupionych przez biblioteki specjalistyczne UW r. **1310 tytułów** publikacji na wszystkich **bibliotecznych stanowiskach komputerowych** oraz – po otrzymaniu odpowiedniego kodu PIN – zdalnie **za pośrednictwem prywatnych komputerów i urządzeń mobilnych**.

Kody PIN do odbioru w Wypożyczalni (III piętro, s. 3.06) lub Czytelni Głównej (IV piętro, s. 4.01).

Książki dostępne w IBUK Libra są również indeksowane przez multiwyszukiwarkę Summon na stronie Biblioteki Uniwersyteckiej (tytuły takie oznaczone są żółtą gwiazdką „online”).

Zachęcamy do zapoznania się z dostępnymi filmami instruktażowymi:

- * <https://www.youtube.com/watch?v=p-DQnp1fvgl>
- * <https://www.youtube.com/watch?v=LWWktghscY>
- * <https://www.youtube.com/watch?v=7GNxlHtmtWk>

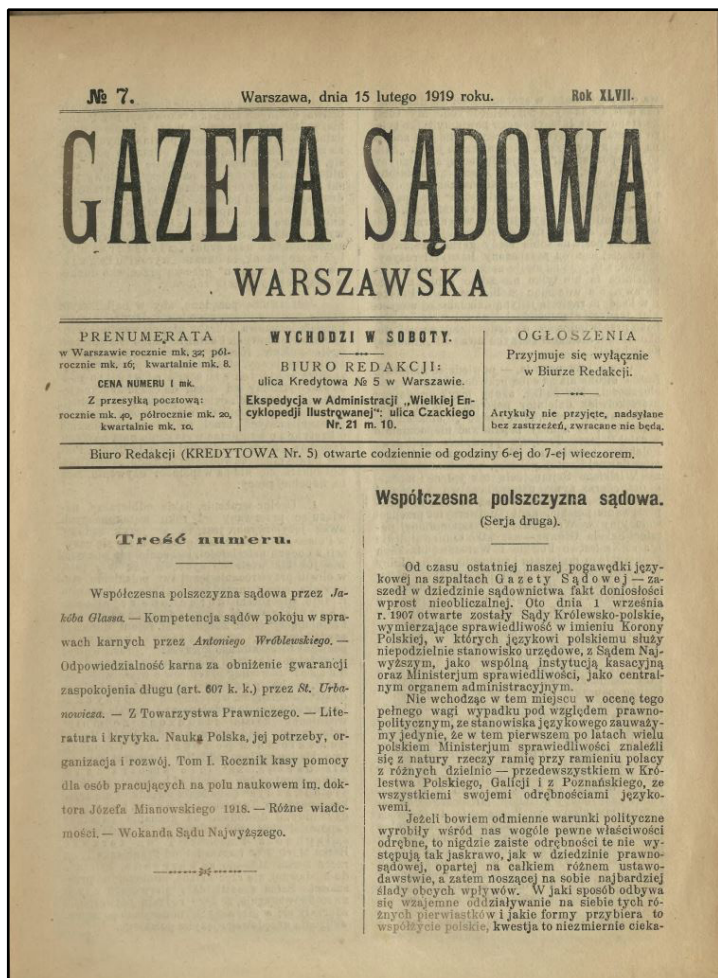
Prosimy o zgłaszanie propozycji zakupu tytułów dostępnych na platformie (lista książek: <https://www.ibuk.pl/>) na adres e-mail: biblioteka.wpae@uni.wroc.pl w nieprzekraczalnym terminie do 28 lutego br.

Lex Omega – szkolenie

Dnia 24 stycznia 2019 r. w Bibliotece WP AE odbyły się warsztaty z zakresu obsługi bazy danych LEX OMEGA. Szkolenie prowadziła przedstawicielka firmy Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o. pani Katarzyna Błaszczuk – Senior Key Account Manager. W spotkaniu uczestniczyli pracownicy naukowcy Wydziału, doktoranci, studenci, zaproszeni goście z Biblioteki Uniwersyteckiej oraz bibliotekarze BWP AE.

Sto lat temu: z wybranych czasopism prawniczych

„Gazeta Sądowa Warszawska”

W lutym 1919 r. ukazał się artykuł pod tytułem *Współczesna polszczyzna sądowa*, w którym autor Jakub Glass poruszył problem języka prawniczego Polski poroźbiorowej. Kwestię odrębności językowych odradzającej się II Rzeczypospolitej J. Glass zobrazował licznymi przykładami zwrotów w dokumentach sądowych i urzędowych: „[...] doręczone rejentem Zbigniewem M. zawiadomienie o treści następującej (=Zbigniew M. rejent doręczył zawiadomienie); grunt, którym korzysta pozwany (=z którego korzysta); prosił wnieść powództwo do sądu Okręgowego po podsądności (=według przepisów o właściwości sądu); [...] sąd gminny odmówił Malinowskiemu w powództwie (=powództwo Malinowskiego oddalił); przegrał sprawę, nie bacząc, że (nie smotra na to, czto = pomimo że); powód od badania świadków się odkazuje (=badania świadków się zrzeka); pozwany Trzeszkowski zesłał się między innymi dowodami na zeznanie świadka (=powołał się); dowierzam panu G. oddawaniu prośby (=do złożenia podania upoważniam pana G.); decyzje sądu ja znajduję niesprawiedliwemi (poczytuję za niesłuszne)”. Często spotykane były również błędy ortograficzne: „[...] Prasiakowie przyszli z pieniędzmy, dublikat, feldszer, użądzić opiekę, kapetentny”. W pismach wnoszonych do sądu przez osoby prywatne można spotkać się z dość swobodną pisownią: „kupił ze mno konia, za którego wzięto 650 rubli”. W sądach byłego zaboru austriackiego spotykamy zwroty: „Powód odwołuje się na treść pozwu i wnosi na zasądzenie w myśl żądań pozwu (=powołuje się na treść skargi i wnosi o zasądzenie: wnosi na – Antrag auf); świadkowie zapodali podstawę, na jakiej doszli do tego wniosku (haben den Beweis erbracht, zam. wskazali podstawę)”. W byłym zaborze rosyjskim odnajdujemy m.in. takie sformułowania: „rozpoznał sprawę z powództwa N., sąd znalazł, że (zam. uważa: sud naszol); tłumaczenie sprawiedliwe (pierewod wieren), zam. tłumaczenie poświadczam albo stwierdzam; lat od urodzenia (=let od rodu), zamiast: wiek; skarga przeterminowana (=prosrocennaja); kupno-

-sprzedażna suma (=kupcze=prodażnaja summa), zam. suma sprzedażna, spauszalizowanie (=wyprowadzenie sumy ogólnej)”. Jakub Glass, rozważając 100 lat temu o przyszłości języka prawniczego w Polsce, stwierdził, że: „Koroniarzom język <galicysko-poznański> wydaje się raczej śmiesznym, twierdzą oni, że niejedno zdanie pozostałoby niezrozumiałem bez przetłumaczenia go na prawdziwy język polski, <galicjanie> zaś upatrują w królewakach nieznośną zarozumiałość, nieusprawiedliwioną bynajmniej wewnętrzną ich wartością. Jeżeli w dwu dzielnicach język sądowy może nosić na sobie ślady germanizmów, to w trzeciej jest on zeszcpeony licznymi rusycyzmami, z tą jeno na swoją niekorzyść różnicą, iż dzielnica ta nie tylko nie zdaje sobie z tego sprawy, ale uważając siebie za całą Polskę, a w każdym razie za jedyną dziedziczkę wszystkiej tradycji staropolskiej, i, co za tym idzie głęboko przeświadczona o niedościgłej swojej doskonałości, nie znosi żadnych uwag od <młodszej swej braci>. [...] Przyszły nasz język sądowy polski nie może być przez jedną dzielnicę narzucony drugiej, ale musi polegać, jak to zwykle w praktyce bywa, na kompromisie wzajemnym”¹.

„Przegląd Prawa i Administracji”

W pierwszym numerze „Przeglądu Prawa i Administracji” z 1919 r., czasopisma prawniczego wydawanego we Lwowie (po śmierci redaktora prof. Ernesta Tilla w 1926 r. zmieniono nazwę na „Przegląd Prawa i Administracji im. Ernesta Tilla”), ukazały się dwa artykuły dotyczące reformy studiów prawniczych w Polsce. Pierwszy autorstwa prof. Oswalda Balzera, wybitnego historyka prawa polskiego z Uniwersytetu Lwowskiego, pt. *W sprawie reformy nauki prawa w uniwersytetach polskich*, oraz prof. Juliusza Makarewicza, znakomitego karnisty, twórcy Kodeksu Makarewicza, pt. *Reforma metody nauczania prawa*. O ich poglądach na temat początków reform uniwersyteckich studiów prawniczych możemy również przeczytać w książce Przemysława Dąbrowskiego pt.: *Mutationes in doctrina iuris. Kwestia przem nad reformą uniwersyteckich studiów prawniczych w Polsce (1918-1939)*, Gdańsk 2015, oraz w artykule Macieja Marszałka i Jacka Srokosza, pt. *Rzymianie czy barbarzyńcy? Z dyskusji nad reformą programu studiów prawniczych w Polsce w latach 1931-1937*, zamieszczonym w „Przeglądzie Prawa i Administracji” 2010, t. 83, s. 263-286. Wymienione publikacje są dostępne w Bibliotece WPAAE.

Tadeusz Juchniewicz

W sprawie reformy nauki prawa

w uniwersytetach polskich.

Napisał

Oswald Balzer.

Praca nad budową nowej państwowości polskiej i jej urządzeń wewnętrznych nasnęła między innymi pierwszorzędnie doniosłe dla przyszłego rozwoju naszej nauki zagadnienie, w jaki sposób zorganizować teraźniejszą naukę uniwersytecką w Polsce, co tu przejąć z urządzeń dawniejszych, a w czym przeprowadzić reformę, mniej czy więcej gruntowną i zasadniczą. Może nie będzie w tym przesady, jeżeli stwierdzę, że najbardziej zacięło to zagadnienie nad sprawą reformy studiów prawniczych. Wpłynęły na to szczególne jego właściwości, domagające sięjęcia pewnych działań tego studium w osobne grupy, a zarazem odpowiedniego ich zesostnowowania pod względem kolejności nauki.

Co do tej ostatniej sprawy pojawiły się już nawet, z poważnej strony, pewne nowe pomysły. Wbrew porządkowi, jaki w dwu naszych wszechnicach, przed wojną istniejących, a następnie także i w odnowionym uniwersytecie warszawskim był i jest aż dotąd przestrzegany, że na czele idzie studium prawo-historyczne, a potem dopiero studium obowiązującego prawa sądowego i nauk politycznych, poruszono teraz myśl, żeby jako grupę pierwszą wprowadzić nauki polityczne i prawo-filozoficzne, jako grupę drugą naukę obowiązującego prawa sądowego, wreszcie jako grupę trzecią nauki prawo-historyczne. I to tak, że każda grupa musi być najpierw wysłuchana w całości, zanim słuchacz będzie dopuszczony do studium grupy następnej; jak niemniej, że winien najpierw złożyć egzamin państwowy z grupy poprzedniej, zanim będzie mógł wpisać się na przedmioty grupy następnej. Kolejność egzaminów, w związku z samą kolejnością studjów, przedstawiałaby się zatem w tym sposobie: najpierw egzamin polityczny, potem sądowy, wreszcie prawo-historyczny.

Przegląd prawa i administracji.

1

¹ J. Glass, *Współczesna polszczyzna sądowa*. (Serja druga), „Gazeta Sądowa Warszawska” 1919, nr. 7 i 8, s. 53-55, 63, 64, <http://ebuw.uw.edu.pl/publication/50410> [dostęp: 31.01.2019].

100. rocznica wskrzeszenia Wileńskiej Wszechnicy

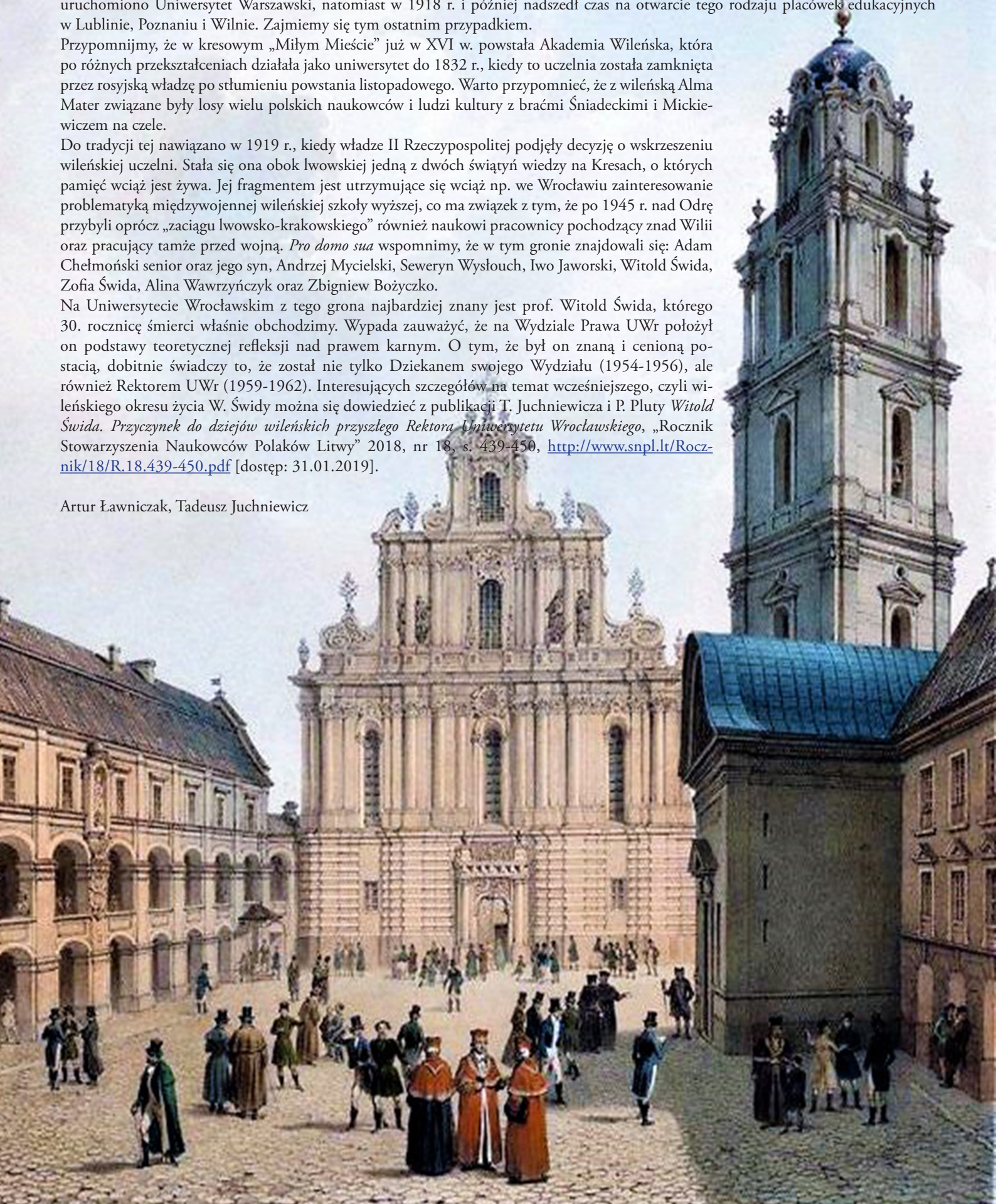
Żyjemy w okresie, w którym co chwila jest okazja do świętowania jakiejś okrągłej rocznicy, będącej pochodną stulecia odzyskania niepodległości przez Polskę w 1918 r. Wydarzenie to wywołało rozliczne skutki na różnych polach życia społeczno-politycznego. Reguła ta odnosi się również do szkolnictwa wyższego. Przypomnijmy, że bezpośrednio przed I wojną światową działały tylko dwa uniwersytety z polskim językiem wykładowym, a mianowicie krakowski i lwowski. Sytuacja ta uległa zmianie już w trakcie działań wojennych, gdyż w 1915 r. uruchomiono Uniwersytet Warszawski, natomiast w 1918 r. i później nadszedł czas na otwarcie tego rodzaju placówek edukacyjnych w Lublinie, Poznaniu i Wilnie. Zajmiemy się tym ostatnim przypadkiem.

Przypomnijmy, że w kresowym „Miłym Mieście” już w XVI w. powstała Akademia Wileńska, która po różnych przekształceniach działała jako uniwersytet do 1832 r., kiedy to uczelnia została zamknięta przez rosyjską władzę po stłumieniu powstania listopadowego. Warto przypomnieć, że z wileńską Alma Mater związane były losy wielu polskich naukowców i ludzi kultury z braćmi Śniadeckimi i Mickiewiczem na czele.

Do tradycji tej nawiązano w 1919 r., kiedy władze II Rzeczypospolitej podjęły decyzję o wskrzeszeniu wileńskiej uczelni. Stała się ona obok lwowskiej jedną z dwóch świątyń wiedzy na Kresach, o których pamięć wciąż jest żywa. Jej fragmentem jest utrzymujące się wciąż np. we Wrocławiu zainteresowanie problematyką międzywojennej wileńskiej szkoły wyższej, co ma związek z tym, że po 1945 r. nad Odrę przybyli oprócz „zaciągu lwowsko-krakowskiego” również naukowcy pracownicy pochodzący z Wili i oraz pracujący tamże przed wojną. *Pro domo sua* wspomniemy, że w tym gronie znajdowali się: Adam Chełmoński senior oraz jego syn, Andrzej Mycielski, Seweryn Wysłouch, Iwo Jaworski, Witold Świda, Zofia Świda, Alina Wawrzyńczyk oraz Zbigniew Bożyczko.

Na Uniwersytecie Wrocławskim z tego grona najbardziej znany jest prof. Witold Świda, którego 30. rocznicę śmierci właśnie obchodzimy. Wypada zauważyć, że na Wydziale Prawa UWrocławski położył on podstawy teoretycznej refleksji nad prawem karnym. O tym, że był on znaną i cenioną postacią, dobitnie świadczy to, że został nie tylko Dziekanem swojego Wydziału (1954-1956), ale również Rektorem UWrocławski (1959-1962). Interesujących szczegółów na temat wcześniejszego, czyli wileńskiego okresu życia W. Świdy można się dowiedzieć z publikacji T. Juchniewicza i P. Pluty *Witold Świda. Przyczynek do dziejów wileńskich przyszłego Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego*, „Rocznik Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy” 2018, nr 18, s. 439-450, <http://www.snpl.lt/Rocznik/18/R.18.439-450.pdf> [dostęp: 31.01.2019].

Artur Ławniczak, Tadeusz Juchniewicz

KRONIKA ŻAŁOBNA

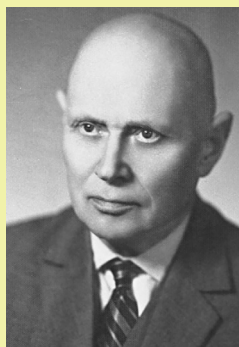
Jan Boć
1939–2017

Andrzej Kordik
1933–1999

Artur Kozak
1960–2009

Witold Świda
1899–1989

Szczegółowe dane dotyczące życiorysu i publikacji dostępne na stronie:
<http://70.wpac.uni.wroc.pl/sylwetki-profesorow>

Złote myśli Prof. dr. hab. Jana Bocia

Kto jest lepszy? Ten będzie lepszy, kto szybciej zrozumie.

Różnica między człowiekiem lepszym a gorszym jest niewielka, ale ciągle znacząca.

W państwie nie mamy lepszych miejsc niż uniwersytet; to szczyt.

Korzystanie z nieaktualnych podręczników daje duży zasięg irytacji.

Wnikliwość nie jest przeszkodą w rozumieniu rzeczy.

Macie się tu uczyć ostro, mocno i głęboko, by być częściej zdziwionymi i częściej rozumieć.

T. Sekuter, *Tako rzecze Mistrz Boć*, [w:] *Profesora Jana Bocia Styl – Słowa – Szkoła*, red. A. Szadok-Bratuń, Wrocław 2009, s. 23-24.

Wszystkie sprawy dotyczące rejestracji publikacji prosimy zgłaszać na adres:
wpaec.huesca@uwr.edu.pl

Zapraszamy do przysyłania materiałów do kolejnego numeru Biuletynu Informacyjnego.

Kontakt:

Joanna Mroczo-Sidorowicz

joanna.mroczo-sidorowicz@uwr.edu.pl

Redakcja i korekta: Ewa Gałyga-Michowska

Projekt, skład i opracowanie graficzne: Krzysztof Mruszcak

Współpraca: Bożena Górna, Tadeusz Juchniewicz

Doc. dr Andrzej Kordik we wspomnieniach córki

W mojej pamięci szczególnie ślad z okresu dziecięcego pozostawiły dwa wydarzenia związane z osobą Ojca. Sprawą oczywistą było, iż bardzo często zabierał mnie ze sobą na uczelnię. Towarzyszyłam mu zarówno na seminariach magisterskich, jak i podczas wykładów, prowadzonych dla szerokiego audytorium.

Do dziś pamiętam egzamin, który Tato przeprowadził w swoim gabinecie z kodeksu postępowanie karnego. Gdy odpytywanie grupy studentów dobiegało ku końcowi, pojawił się jeden spóźnialski z pytaniem, czy mógłby jeszcze zostać przeegzaminowany, przeprosił bardzo za spóźnienie, czymś to usprawiedliwił – nie pamiętam czym. Tato wyraził zgodę na jego przyjęcie. Pytania zostały zadane, ów chłopak jednak miał problem z udzieleniem odpowiedzi na dwa z nich. Tato w końcu powiedział, iż może wstawić „ocenę państwową”, czyli trójkę, na to ja podeszłam do Niego i poprosiłam, aby dał ocenę dobrą. Ojciec zmierzył mnie wzrokiem i oznajmił, że on tu egzaminuje, nie ja, ale wstawił ocenę dobrą. Od tamtego momentu zarówno seminarzyści, jak i studenci przeprowadzali wywiad środowiskowy, czy docent Kordik jest z córką czy też nie, bo wiedzieli, że przy córce lepsze oceny są wstawiane do indeksów, a atmosfera na seminariach jest swobodniejsza, gdyż Profesor nie koncentruje się na odpytywaniu seminarzystów, tylko na mojej osobie. Pamiętam, iż jedna z grup seminaryjnych kupiła mi po zakończonym egzaminie magisterskim, na którym również byłam, misia – Kubusia Puchatka.

Drugim wydarzeniem, które pozostało w mojej pamięci, jest wykład Taty dla studentów III roku prawa z kodeksu postępowania karnego. Nie chciałam zabrać na salę wykładową, zostałam zatem w sekretariacie Katedry Postępowania Karnego u Pani Bożenki. Nudząc się nieprzeciętnie, poprosiłam Panią Bożenkę, aby mnie zaprowadziła do Taty. Nastąpiła ogromna konsternacja, gdy w uchylonych drzwiach sali wykładowej pojawiła się mała dziewczynka. Studenci zaczęli się śmiać, Tato zaś zapytał: „Pani na wykład?”. Przeprosił za zamieszanie, a ja zostałam, siedząc na katedrze obok Ojca.

Natomiast co do anegdot, to słyszałam, iż panie, idąc na egzamin do mojego Ojca, zakładały niebieskie bluzki i farbowały włosy na blond – giełda głosiła, iż docent Kordik lubi niebieskookie blondynki. Coś w tym musi być, jakieś ziarno prawdy, gdyż Jego małżonka, czyli moja Mama, jest blondynką, ale nie typową niebieskooką. Czy ja wiem? Nigdy na temat gustu z Ojcem nie rozmawiałam.

Zawsze zaczynał i kończył wykład opowiedzianym dowcipem, co zjednywało mu studentów. Oceny do indeksów i kart egzaminacyjnych wpisywał piórem z zielonym atramentem. To był Ojca znak rozpoznawczy. Zapożyczył ten zwyczaj dr Rafał Mikowski, u którego zaliczałam ćwiczenia z prawa administracyjnego materialnego. Wpisuje oceny tak samo jak mój Ojciec – zielonym atramentem.

Anna Kordik